

623

USTAWA

z dnia 19 marca 2004 r.

Przepisy wprowadzające ustawę — Prawo celne¹⁾

Rozdział 1

Przepis ogólny

Art. 1. Ustawa z dnia 19 marca 2004 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622) wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r.

Rozdział 2

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.²⁾) art. 610⁵ otrzymuje brzmienie:

„Art. 610⁵. Do wykonania orzeczenia o przepadku towaru jest obowiązany właściwy organ celny. Wykonanie orzeczenia następuje w trybie i na zasadach określonych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, z uwzględnieniem przepisów prawa celnego.”.

¹⁾ Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 9, poz. 75 i Nr 11, poz. 101.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3a w § 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„W zakresie zobowiązań: powstałych w przypadkach określonych w art. 8 i art. 21 § 1 pkt 1 ustawy — Ordynacja podatkowa, długów celnych powstałych w przypadkach określonych w art. 201 ust. 1 oraz art. 209 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992), ostatnio zmienionego aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 236 z 23.9.2003), podatków wykazanych w zgłoszeniu celnym, składek na ubezpieczenie społeczne, a także opłat paliwowych, o których mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1192, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 721, Nr 139, poz. 1325, Nr 162, poz. 1568 i Nr 217, poz. 2124), stosuje się również egzekucję administracyjną, jeżeli wynikają one odpowiednio:”;

2) w art. 17 § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. O ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, do zażeń na postanowienia, o których mowa w art. 34 § 2, wydanych przez wierzycieli, dla których organem wyższego stopnia jest minister, stosuje się odpowiednio art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.”;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1090, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1679 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 193, poz. 1884, Nr 217, poz. 2124 i Nr 228, poz. 2255.

3) w art. 154 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Zajęcie zabezpieczające przekształca się w zajęcie egzekucyjne z dniem wygaśnięcia decyzji, o której mowa w art. 33a i 33b ustawy — Ordynacja podatkowa lub w art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622), pod warunkiem że organ ten wystawi tytuł wykonawczy nie później niż przed upływem 14 dni od dnia wygaśnięcia decyzji lub od dnia doręczenia upomnienia, jeżeli doręczenie to było wymagane.”;

4) w art. 159 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ egzekucyjny na żądanie zobowiązanego, z zastrzeżeniem § 2, uchyla zabezpieczenie, jeżeli wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego nie został zgłoszony w terminie 30 dni od dnia dokonania zabezpieczenia należności pieniężnej, a w terminie 3 miesięcy od dokonania zabezpieczenia w związku z wydaniem decyzji, o której mowa w art. 33a i 33b ustawy — Ordynacja podatkowa lub w art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. — Prawo celne, lub zabezpieczenia obowiązkowo o charakterze niepieniężnym.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. z 2000 r. Nr 26, poz. 319, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 223, poz. 2217) w art. 13 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla osób prawnych kościołów i innych związków wyznaniowych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003).”.

Art. 5. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.⁴⁾) art. 56 otrzymuje brzmienie:

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 55, poz. 321 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 95, poz. 425 i Nr 107, poz. 459, z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 96, poz. 590 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268.

„Art. 56. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla kościelnych osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003).”.

Art. 6. W ustawie z dnia 4 lipca 1991 r. o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego (Dz. U. Nr 66, poz. 287, z późn. zm.⁵⁾) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla kościelnych osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003).”.

Art. 7. W ustawie z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 73, poz. 323 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakte-

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1991 r. Nr 95, poz. 425, z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1994 r. Nr 1, poz. 3 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756.

rze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla kościelnych osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003).”.

Art. 8. W ustawie z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 73, poz. 324 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375 i Nr 106, poz. 668) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla kościelnych osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003).”.

Art. 9. W ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 479 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla kościelnych osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Re-

publiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003).”.

Art. 10. W ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Chrześcijan Baptystów w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 480 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla kościelnych osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003).”.

Art. 11. W ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 481 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla kościelnych osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003).”.

Art. 12. W ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Polskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 482 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla kościelnych osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003).”.

Art. 13. W ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.⁶⁾) w art. 32a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kasy są obowiązane realizować wpłaty dokonywane gotówką oraz polecenia przelewu dotyczące należności, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.⁷⁾) oraz rozporządzenia nr 2913/92/EWG z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992), ostatnio zmienionego aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 236 z 23.9.2003), w terminie 5 dni roboczych od

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 101, poz. 1178, z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 100, poz. 1081 oraz z 2002 r. Nr 169, poz. 1387 i Nr 241, poz. 2074.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 170, poz. 1660 i Nr 228, poz. 2255 i 2256 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257 i Nr 64, poz. 593.

dnia przyjęcia gotówki lub obciążenia rachunku członka kasy.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do gmin wyznaniowych żydowskich w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 251 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375 i Nr 106, poz. 668) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla Związku Gmin lub tworzących go gmin żydowskich, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003).”.

Art. 15. W ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 252 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla Kościoła i jego osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003).”.

Art. 16. W ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Starokatolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 253 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla Kościoła i jego osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003).”.

Art. 17. W ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Zielonoświątkowego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 254 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla Kościoła i jego osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 918/83/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.4.1983), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. WE L 236 z 23.9.2003).”.

Art. 18. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 170, poz. 1660 i Nr 228, poz. 2255 i 2256 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257 i Nr 64, poz. 593.

1) w art. 137 § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. Pełnomocnikiem strony w postępowaniu przed organami celnymi, w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, może być także osoba, o której mowa w art. 79 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622), zwanej dalej „Prawem celnym”.”;

2) w art. 141 w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ministra właściwego do spraw finansów publicznych, jeżeli sprawa nie została załatwiona przez dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej.”;

3) art. 147a otrzymuje brzmienie:

„Art. 147a. W postępowaniu przed organami celnymi, w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, stosuje się przepisy art. 83 i art. 84 Prawa celnego.”;

4) w art. 165 dodaje się § 6 w brzmieniu:

„§ 6. W postępowaniu przed organami celnymi w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, w przypadku, o którym mowa w art. 23 ust. 2 Prawa celnego, organ celny nie wydaje postanowienia o wszczęciu postępowania. Za datę wszczęcia postępowania przyjmuje się datę przyjęcia zgłoszenia celnego.”;

5) po art. 166 dodaje się art. 166a w brzmieniu:

„Art. 166a. W postępowaniu przed organami celnymi, w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, stosuje się przepis art. 90 Prawa celnego.”;

6) po art. 204 dodaje się art. 204a w brzmieniu:

„Art. 204a. W postępowaniu przed organami celnymi, w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, stosuje się przepis art. 87 Prawa celnego.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.⁹⁾) w art. 112a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Banki są obowiązane realizować wpłaty dokonywane gotówką oraz polecenia przelewu do-

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 594.

tyczące należności, do których stosuje się przepisy ustawy — Ordynacja podatkowa oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992), ostatnio zmienionego aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 236 z 23.9.2003), w terminie 5 dni roboczych od dnia przyjęcia gotówki lub obciążenia rachunku bankowego posiadacza tego rachunku.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 1 użyte w różnych przypadkach wyrazy „polski obszar celny” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „obszar celny Wspólnoty Europejskiej”,

b) w ust. 2:

— po pkt 3c dodaje się pkt 3d i 3e w brzmieniu:

„3d) współdziałanie przy realizacji Wspólnej Polityki Rolnej,

3e) wykonywanie zadań wynikających z przepisów wspólnotowych regulujących statystykę dotyczącą obrotu towarowego pomiędzy państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej (INTRASTAT),”.

— pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych, przestępstw i wykroczeń związanych z przywozem i wywozem towarów oraz ściganie ich sprawców, w zakresie określonym innymi ustawami,”.

— dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) współpraca z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych.”.

c) w ust. 2a skreśla się wyrazy „zgodnie z przepisami Kodeksu celnego oraz”.

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Urzędem w rozumieniu rozdziałów 2—13 ustawy jest izba celna wraz z podległymi jednostkami organizacyjnymi.”;

2) po art. 1 dodaje się art. 1a—1g w brzmieniu:

„Art. 1a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych:

- 1) sprawuje nadzór w sprawach, w których właściwe są organy celne,
- 2) współdziała w kształtowaniu polityki celnej państwa,
- 3) realizuje budżet państwa w zakresie ustalonym dla organów celnych,
- 4) kształtuje politykę kadrową i szkoleniową w organach celnych,
- 5) współpracuje z organami celnymi innych państw oraz organizacjami międzynarodowymi,
- 6) prowadzi postępowania w sprawach celnych określonych w przepisach odrębnych,
- 7) wykonuje inne zadania określone w ustawie oraz w przepisach odrębnych.

Art. 1b. Do zadań dyrektora izby celnej należy:

- 1) realizacja polityki celnej państwa,
- 2) sprawowanie nadzoru nad naczelnikami urzędów celnych,
- 3) rozstrzyganie w II instancji w sprawach należących w I instancji do naczelników urzędów celnych,
- 4) rozstrzyganie w I instancji w sprawach celnych określonych w przepisach odrębnych,
- 5) realizacja polityki kadrowej i szkoleniowej w podległych jednostkach organizacyjnych Służby Celnej,
- 6) sprawowanie dozoru celnego i wykonywanie kontroli celnej,
- 7) zwalczanie i ściganie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych w zakresie ustalonym Kodeksem karnym skarbowym,
- 8) wykonywanie innych zadań określonych w ustawie oraz w przepisach odrębnych.

Art. 1c. Do zadań naczelnika urzędu celnego należy:

- 1) nadawanie towarom przeznaczenia celnego oraz wykonywanie innych czynności przewidzianych przepisami prawa celnego,
- 2) dokonywanie wymiaru i poboru należności celnych,
- 3) dokonywanie wymiaru i poboru podatku akcyzowego,

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 120, poz. 1122, Nr 137, poz. 1302, Nr 199, poz. 1934 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257.

- 4) dokonywanie wymiaru i poboru podatku od towarów i usług z tytułu importu towarów,
 - 5) sprawowanie dozoru celnego i wykonywanie kontroli celnej,
 - 6) wykonywanie szczególnego nadzoru podatkowego,
 - 7) zwalczanie i ściganie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych w zakresie ustalonym Kodeksem karnym skarbowym,
 - 8) wykonywanie innych zadań zleconych w przepisach odrębnych.
- Art. 1d. 1. Dyrektorzy izb celnych wykonują zadania przy pomocy podległych urzędów oraz za pośrednictwem naczelników urzędów celnych.
2. Naczelnicy urzędów celnych wykonują zadania przy pomocy podległych urzędów.
 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi izby celne i urzędy celne oraz określa ich siedziby, uwzględniając kierunki i nasilenie obrotu towarowego.
 4. Organizację izb celnych i urzędów celnych określa statut nadany, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych tworzy jednostki organizacyjne Służby Celnej, w tym Centralne Laboratorium Celne oraz ośrodki szkoleniowe, a także określa ich organizację i zakres działania.
- Art. 1e. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z właściwym ministrem może upoważnić, w drodze rozporządzenia, inne organy administracji państwowej do wykonywania niektórych zadań organów celnych. Rozporządzenie powinno szczegółowo określać zakres upoważnienia tych organów oraz miejsca, w których wykonują one zadania organów celnych.
2. Organom administracji państwowej przy wykonywaniu zadań, o których mowa w ust. 1, przysługują prawa i obowiązki organów celnych.
- Art. 1f. 1. Organy administracji publicznej oraz inne państwowe i gminne, powiatowe oraz wojewódzkie samorządowe jednostki organizacyjne są obowiązane współdziałać i nieodpłatnie udzielać organom celnym pomocy technicznej przy wykonywaniu zadań określonych w ustawie.
2. Właściwy organ celny pokrywa udokumentowane koszty związane z udzieleniem pomocy technicznej, o której mowa w ust. 1, przez jednostkę samorządu terytorialnego na pisemny wniosek właściwego organu, złożony nie później niż 30 dni po poniesieniu takich kosztów.
3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi zasady współdziałania organów celnych z organami i jednostkami, o których mowa w ust. 1, oraz zakres ich świadczeń na rzecz organów celnych.
- Art. 1g. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze zarządzenia, tworzyć organy opiniodawczo-doradcze w sprawach należących do zadań Służby Celnej.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, tworząc organy opiniodawczo-doradcze, o których mowa w ust. 1, określi ich nazwę, skład, zakres działania oraz tryb postępowania.”;
- 3) w art. 6e skreśla się wyrazy „Kodeksu celnego”;
 - 4) po rozdziale 1a dodaje się rozdziały 1b—1d w brzmieniu:
- „Rozdział 1b
Kontrola celna
- Art. 6h. 1. Organ celny może wykonywać wszelkie czynności kontroli celnej, które uzna za stosowne według przepisów prawa celnego, w każdym miejscu znajdującym się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub — jeżeli umowy międzynarodowe tak stanowią — poza nim.
2. Organ celny może w każdym czasie podejmować czynności z zakresu kontroli celnej wobec towaru znajdującego się na terytorium kraju w celu ustalenia, czy towar został wprowadzony na obszar celny Wspólnoty Europejskiej, zwanej dalej „Wspólnotą”, zgodnie z przepisami prawa.
- Art. 6i. 1. Każda osoba pośrednio lub bezpośrednio uczestnicząca w czynnościach związanych z wymianą towarową jest obowiązana do dostarczenia organowi celnemu, na jego żądanie, w ustalonych terminach, dokumentów i informacji mających znaczenie dla kontroli celnej, w jakiegokolwiek formie, jak również do udzielenia niezbędnej pomocy.
2. Na żądanie dyrektora izby celnej banki są obowiązane udzielać informacji o obrotach i stanach na ra-

chunkach bankowych w związku z toczącym się postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe:

- 1) przeciwko posiadaczowi rachunku będącemu osobą fizyczną lub
- 2) o przestępstwo popełnione w zakresie działalności osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, która to osoba lub jednostka jest posiadaczem rachunku.

3. Żądanie, o którym mowa w ust. 2, powinno zawierać oznaczenie posiadacza rachunku oraz okresu objętego informacją.

Art. 6j. Organy celne mogą zbierać i wykorzystywać w celu realizacji ustawowych zadań informacje, w tym dane osobowe, oraz przetwarzać je w rozumieniu przepisów o ochronie danych osobowych, także bez wiedzy i zgody osoby, której dane dotyczą. Administrator danych jest obowiązany udostępnić dane na podstawie imiennego upoważnienia organu celnego, okazanego przez funkcjonariusza celnego wraz z legitymacją służbową. Informacja o udostępnieniu tych danych podlega ochronie zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.

Art. 6k. Każda informacja o charakterze poufnym jest chroniona tajemnicą służbową i nie może być rozpowszechniana przez organ celny bez wyraźnego pozwolenia osoby lub urzędu, który jej udzielił; przekazywanie informacji jest dozwolone, w wypadku gdy organ celny jest do tego obowiązany lub upoważniony zgodnie z obowiązującymi ustawami.

Art. 6l. 1. W celu ustalenia zgodności z przepisami prawa, wprowadzenia towaru na obszar celny Wspólnoty lub wywrotowania z tego obszaru organ celny może w szczególności:

- 1) kontrolować dokumenty i dane handlowe, w tym także sporządzone z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych,
- 2) ustalać tożsamość osób,
- 3) dokonywać oględzin towarów,
- 4) kontrolować księgowość,
- 5) badać towary i pobierać ich próbki,
- 6) przeprowadzać rewizję celną, w tym z użyciem urządzeń technicznych,
- 7) zatrzymywać i kontrolować środki transportu,
- 8) przeszukiwać osoby i pomieszczenia.

2. Ponadto organ celny może zatrzymać pojazd lub inny środek przewozowy i dokonać kontroli rodzaju paliwa, przez pobranie próbek paliwa ze zbiornika pojazdu lub innego środka przewozowego. W razie stwierdzenia nieprawidłowości organ celny sporządza protokół i przekazuje go właściwym organom.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób oraz tryb przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 2, uwzględniając konieczność stosowania skutecznych metod technicznych w tym zakresie.

Art. 6m. 1. Organ celny może podejmować czynności pozwalające na ustalenie lub zapewnienie tożsamości towaru, jeżeli jest to niezbędne do przestrzegania warunków procedury celnej, do której towar został zgłoszony. W szczególności może nakładać zamknięcia celne, żądać od zgłaszającego opisów, rysunków, zdjęć fotograficznych lub dokonania innych niezbędnych czynności.

2. Zamknięcia celne umieszczone na towarach oraz na środkach transportu mogą zostać usunięte lub zniszczone tylko przez organ celny albo za jego zgodą, chyba że w następstwie niedających się przewidzieć okoliczności ich usunięcie lub zniszczenie okaże się niezbędne do zapewnienia ochrony towarów lub środków transportu.

Art. 6n. Z zastrzeżeniem przepisów odrębnych, rewizji celnej nie podlegają:

- 1) na zasadzie wzajemności:
 - a) towary przeznaczone dla obcych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych oraz misji specjalnych w Rzeczypospolitej Polskiej, a także organizacji międzynarodowych mających siedziby lub placówki w Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) towary przeznaczone dla osób korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych,
 - c) opatrzone pieczęcią przesyłki urzędowe przesyłane do obcych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i misji specjalnych w Rzeczypospolitej Polskiej oraz opatrzone pieczęcią przesyłki przez nie wysyłane,

- 2) opatrzone pieczęcią przesyłki urzędowe przesyłane między Ministerstwem Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej a polskimi przedstawicielstwami dyplomatycznymi, urzędami konsularnymi i misjami specjalnymi za granicą.
- Art. 6o. 1. Jeżeli nie można w inny sposób stwierdzić, czy osoba przewozi towary nieprzedstawione lub niezgłoszone, organ celny może przeszukać tę osobę.
2. Przeszukanie nie powinno naruszać godności osobistej osoby przeszukiwanej oraz powinno być przeprowadzone przez osobę tej samej płci, w warunkach wykluczających obecność osób postronnych.
3. W wypadku uzasadnionego podejrzenia, że osoba ukrywa towary w swoim organizmie, można skierować tę osobę na specjalistyczne badania lekarskie.
4. Z przeprowadzonego przeszkowania osoby sporządza się protokół, a w wypadku wykonywania badań, o których mowa w ust. 3, na wniosek osoby, która została poddana tym badaniom, organ celny wydaje zaświadczenie o terminie i miejscu ich przeprowadzenia.
- Art. 6p. 1. Czynności kontroli celnej mogą być prowadzone w siedzibie kontrolowanego oraz w innych miejscach związanych z prowadzoną przez niego działalnością bądź w miejscach, w których mogą się znajdować towary lub dokumenty dotyczące tych towarów.
2. Przepis ust. 1 stosuje się również w wypadku, gdy kontrolowany prowadzi działalność bądź przechowuje towary lub dokumenty w lokalu mieszkalnym.
3. Czynności kontroli celnej mogą być przeprowadzane w lokalu mieszkalnym w wypadku uzasadnionego podejrzenia, że znajduje się w nim towar lub dokumenty dotyczące towaru, którego rodzaj lub ilość wskazują na przeznaczenie do działalności gospodarczej i który został wprowadzony na obszar celny Wspólnoty z naruszeniem przepisów prawa. Przepisy Kodeksu postępowania karnego o przeszukaniu stosuje się odpowiednio.
4. Jeżeli kontrolowany posiada oddziały lub zakłady na terenie właściwości innego organu celnego niż właściwy dla siedziby kontrolowanego, do przeprowadzenia czynności kontroli celnej w tym oddziale lub zakładzie upoważniony jest również organ celny właściwy ze względu na siedzibę kontrolowanego.
- Art. 6q. Osoba posiadająca towary jest obowiązana na jej koszt do wykonywania czynności umożliwiających przeprowadzenie kontroli celnej, a w szczególności do rozładowania, okazania oraz załadowania towaru po zakończeniu czynności kontroli celnej.
- Art. 6r. Każda osoba będąca w posiadaniu towaru, środka transportu lub osoba odpowiedzialna za wykonanie obowiązków wynikających z przepisów prawa celnego jest obowiązana do niezwłocznego zawiadomienia organu celnego o stwierdzeniu naruszenia, usunięcia lub zniszczenia zamknięć celnych bez zgody organu celnego.
- Art. 6s. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) warunki wykonywania czynności kontroli celnej, ze szczególnym uwzględnieniem rodzajów procedur celnych oraz kontrolowanych towarów,
 - 2) rodzaje dokumentów mających znaczenie dla kontroli celnej, a także osoby obowiązane do ich przechowywania
- mając na uwadze, w szczególności, zapewnienie jednolitości procedur kontrolnych oraz konieczność skutecznego wykrywania nieprawidłowości w stosowaniu przepisów prawa celnego.
2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczególny sposób prowadzenia kontroli celnej bagażu przewożonego drogą morską lub powietrzną, z uwzględnieniem rodzaju bagażu kontrolowanego oraz wskazania miejsc właściwych do prowadzenia kontroli.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia:
- 1) wypadki, sposób i tryb prowadzenia przez urzędy celne ewidencji towarów, którym nadano przeznaczenie celne,
 - 2) wzory rejestrów, ksiąg, innych dokumentów ewidencyjnych oraz wzory formularzy używanych w toku sprawowania dozoru celnego i kontroli celnej,

- 3) wzory pieczęci, zamknięć celnych, stempli i innych znaków stosowanych przy wykonywaniu kontroli celnej.

Art. 6t. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, sposób i warunki wykonywania kontroli celnej oraz nadawania przeznaczenia celnego w odniesieniu do okrętów wojennych i wojskowych statków powietrznych oraz wyposażenia i sprzętu jednostek wojskowych, a także wyposażenia i sprzętu jednostek organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych i administracji, mając na uwadze uproszczenie czynności kontrolnych podejmowanych wobec tego rodzaju towarów oraz zapewnienie skutecznego dozoru celnego i kontroli celnej.

Art. 6u. 1. W wypadku podejmowania czynności kontroli celnej przesyłek pocztowych, organ celny może w szczególności kontrolować dokumenty pocztowe, w tym wykazy i deklaracje, oraz sprawdzać liczbę przywożonych lub wywożonych paczek z liczbą wskazaną w wykazie zdawczym.

2. Rewizję celną przesyłek pocztowych i pobieranie próbek towarów w nich przesyłanych przeprowadza się w obecności zgłaszającego lub pracownika urzędu pocztowego.

Art. 6w. W wypadku towarów wprowadzanych na obszar celny Wspólnoty lub wyprowadzanych z tego obszaru przez podróźnych organ celny może w szczególności:

- 1) ustalać tożsamość osoby, w tym kontrolować dokumenty uprawniające do przekraczania granicy państwowej,
- 2) przeprowadzać rewizję celną bagażu,
- 3) przeszukiwać osoby.

Art. 6x. 1. W celu ustalenia, czy towary zostały wprowadzone na obszar celny Wspólnoty lub wyprowadzone z tego obszaru zgodnie z przepisami prawa celnego, organ celny może zatrzymywać środki transportu i podejmować inne czynności kontroli celnej.

2. Zatrzymanie środków transportu może być dokonane tylko przez umundurowanych funkcjonariuszy celnych znajdujących się w pobliżu oznakowanego pojazdu służbowego.

3. Zatrzymywanie środków transportu innych niż środki transportu przemieszczające się po drodze odbywa się przy udziale innych służb lub instytucji, a w szczególności:

- 1) Policji,
- 2) Straży Granicznej,
- 3) służb lotniczych i morskich,
- 4) służb administracji kolei państwowych.

4. Po zatrzymaniu środka transportu organ celny może w szczególności:

- 1) kontrolować dokumenty i dane dotyczące środka transportu oraz osoby kierującej pojazdem, z wyłączeniem dokumentów uprawniających do kierowania środkiem transportu, z zastrzeżeniem ust. 5,
- 2) kontrolować dokumenty dotyczące przewożonych towarów,
- 3) sprawdzać zamknięcia celne, jeżeli z dokumentów wynika, że zostały one nałożone,
- 4) przeprowadzać rewizję środków transportu i towarów.

5. Organ celny może kontrolować dokumenty uprawniające do kierowania środkiem transportu, jeżeli osoba kontrolowana nie posiada innych dokumentów pozwalających określić jej tożsamość albo występuje uzasadniona wątpliwość co do ich autentyczności.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób oznakowania pojazdów służbowych Służby Celnej, uwzględniając w szczególności zapewnienie jednoznacznej identyfikacji pojazdów.

Art. 6y. 1. Organ celny, w drodze decyzji, może zarządzić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej konwój celny, w wypadku gdy:

- 1) niemożliwe jest nałożenie zamknięć celnych, a zachowanie tożsamości towaru jest niezbędne do przestrzegania warunków procedury celnej lub istnieje uzasadnione podejrzenie, że towar może zostać usunięty spod dozoru celnego,
- 2) istnieje uzasadnione podejrzenie, że towary nie zostaną dostarczone do urzędu celnego albo miejsca uznanego lub wyznaczonego przez organ celny,
- 3) kwota długu celnego mogącego powstać w związku z przewozem

towarów w ramach procedury tranzytu jest wyższa niż kwota zabezpieczenia,

4) w ramach procedury tranzytu przewożone są towary, których przewóz jest związany ze zwiększonym ryzykiem.

2. Organ celny może zobowiązać osobę odpowiedzialną za wykonywanie czynności przewidzianych przepisami prawa celnego, aby określone czynności w ramach konwoju celnego wykonywały wyspecjalizowane jednostki działające w zakresie ochrony osób lub mienia.

3. Koszty konwoju celnego ponosi osoba odpowiedzialna za wykonywanie obowiązków przewidzianych przepisami prawa celnego.

Art. 6z. 1. Organ celny, w drodze decyzji, może zarządzić strzeżenie przez funkcjonariuszy celnych towarów, w wypadku gdy:

1) towar wprowadzony na obszar celny Wspólnoty na skutek nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej nie zostanie dostarczony do urzędu celnego albo miejsca wyznaczonego lub uznanego przez organ celny,

2) towar wprowadzony na obszar celny Wspólnoty wymaga przefardunku,

3) towar czasowo składowany nie może zostać przekazany do depozytu lub do magazynu czasowego składowania.

2. W wypadku, o którym mowa w art. 6y ust. 1 pkt 1, organ celny zamiast konwoju może zarządzić strzeżenie towaru.

3. Przepis art. 6y ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 6za. 1. Czynności kontroli celnej, wykonywane poza urzędem celnym albo miejscem wyznaczonym lub uznanym przez organ celny, są prowadzone po uzyskaniu pisemnego upoważnienia organu celnego. Upoważnienie powinno określać zakres kontroli celnej.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w ust. 1.

Art. 6zb. 1. Funkcjonariusz celny lub pracownik organu celnego, zwani dalej „kontrolującym”, są obowiązani okazać kontrolowanemu upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz legityma-

cję służbową lub dowód osobisty, jeżeli kontrolujący nie ma obowiązku posiadania legitymacji.

2. Jeżeli kontrolowanym jest osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, upoważnienie oraz legitymacja służbowa okazywane są członkom zarządu, wspólnikowi lub innej osobie upoważnionej do reprezentowania lub prowadzenia spraw kontrolowanego.

3. W razie nieobecności osób, o których mowa w ust. 1 i 2, upoważnienie oraz legitymacja służbowa okazywane są pracownikowi lub osobie czynnej w miejscu wszczęcia kontroli celnej.

4. Okazanie upoważnienia osobom, o których mowa w ust. 1—3, jest równoznaczne z zawiadomieniem o rozpoczęciu kontroli celnej.

5. Kopię upoważnienia pozostawia się kontrolowanemu.

6. Kontrolujący może wchodzić na grunt oraz do budynków, lokalu lub innych pomieszczeń.

Art. 6zc. 1. Czynności kontroli celnej dokonuje się w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego wskazanej, chyba że kontrolowany zrezygnuje z prawa uczestniczenia w czynnościach kontroli celnej. Jeżeli kontrolowanym jest osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, czynności kontroli celnej dokonuje się w obecności osób upoważnionych.

2. Oświadczenie o rezygnacji z prawa uczestnictwa w czynnościach kontroli celnej składane jest na piśmie. W razie odmowy złożenia oświadczenia kontrolujący dokonuje odpowiedniej adnotacji, dołączając ją do akt sprawy.

3. W wypadku nieobecności kontrolowanego lub osób wymienionych w art. 6zb ust. 2 czynności kontroli celnej dokonywane są w obecności przywołanego świadka, chyba że spełnienie tego warunku uniemożliwiałoby lub znacznie utrudniałoby wykonywanie czynności kontroli celnej. Świadek nie musi być obecny przy czynnościach kontroli celnej dotyczących przeprowadzenia dowodu z ksiąg, ewidencji, zapisków lub innych dokumentów.

4. Z czynności kontroli celnej dokonywanych podczas nieobecności kontrolowanego lub osób wymienio-

nych w art. 6zb ust. 2 sporządza się protokół, który niezwłocznie doręcza się kontrolowanemu.

Art. 6zd. 1. Kontrolowany, osoba upoważniona do reprezentowania lub prowadzenia spraw kontrolowanego, pracownik oraz osoba współdziałająca z kontrolowanym są obowiązani umożliwić wykonywanie czynności kontroli celnej, a w szczególności:

- 1) udostępnić towary, dokumenty lub środki transportu oraz zapewnić dostęp do pomieszczeń oraz innych miejsc będących przedmiotem kontroli,
- 2) umożliwić pobranie próbek towarów,
- 3) zapewnić wgląd w dokumenty i ewidencje objęte zakresem kontroli, także sporządzone z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych, a zwłaszcza dokumenty handlowe, księgowo i finansowe, nawet jeżeli mają one charakter poufny,
- 4) umożliwić sporządzenie kopii dokumentów,
- 5) umożliwić sporządzenie szkiców, filmowanie i fotografowanie oraz dokonywanie nagrań dźwiękowych,
- 6) przeprowadzić na żądanie kontrolującego inwentaryzację w zakresie niezbędnym na potrzeby kontroli,
- 7) wydać za pokwitowaniem towary lub dokumenty, jeżeli organ celny uzna za niezbędne przeprowadzenie ich dalszej analizy lub dokładniejszej kontroli,
- 8) udostępnić w niezbędnym zakresie środki łączności, a także inne urządzenia techniczne, jeżeli są one niezbędne do wykonania kontroli,
- 9) udzielić niezbędnej pomocy technicznej, jeżeli dokumenty lub ewidencje będące przedmiotem kontroli zostały sporządzone z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych,
- 10) przedstawić na żądanie kontrolującego urzędowe tłumaczenie na język polski dokumentów mających znaczenie dla kontroli celnej, sporządzonych w języku obcym,
- 11) zapewnić warunki do pracy, w tym, w miarę możliwości, samodzielne pomieszczenie i miej-

sce do przechowywania dokumentów.

2. Obowiązki określone w ust. 1, z wyjątkiem obowiązków wskazanych w pkt 4 i 8, kontrolowany powinien wykonać nieodpłatnie.
3. Kontrolowany jest obowiązany udzielać wszelkich wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli celnej.
4. Osoby upoważnione do reprezentowania lub prowadzenia spraw kontrolowanego, pracownicy oraz osoby współdziałające z kontrolowanym są obowiązani udzielać wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli celnej, wynikających z zakresu wykonywanych czynności lub zadań.
5. Kontrolujący może przesłuchiwać świadków.

Art. 6ze. 1. W trakcie przeprowadzania czynności kontroli celnej kontrolujący sporządza protokoły w szczególności:

- 1) kontroli dokumentów i ewidencji,
- 2) zabezpieczenia dokumentów i dowodów rzeczowych,
- 3) rewizji celnej,
- 4) przesłuchania świadków,
- 5) pobierania próbek towarów i ich badania.

2. Kontrolujący obowiązany jest zapoznać osobę obecną przy czynnościach kontrolnych z treścią protokołów.
3. Protokoły, o których mowa w ust. 1, podpisują kontrolujący i osoby obecne przy czynnościach kontroli celnej. Jeżeli osoba obecna przy czynnościach kontroli celnej odmówi podpisania protokołów, kontrolujący jest obowiązany umieścić w protokołach odpowiednią adnotację.
4. Osoba obecna przy czynnościach kontroli celnej może, w terminie 7 dni od zapoznania jej z treścią protokołów, zgłosić zastrzeżenia.

Art. 6zf. 1. Z przeprowadzonych czynności kontroli celnej sporządza się protokół pokontrolny.

2. Protokół pokontrolny powinien zawierać:
 - 1) wskazanie kontrolowanego,
 - 2) wskazanie osób kontrolujących,
 - 3) określenie przedmiotu i zakresu kontroli celnej,
 - 4) określenie miejsca i czasu przeprowadzenia czynności kontroli celnej,

- 5) opis dokonanych ustaleń,
 - 6) przedstawienie dowodów,
 - 7) pouczenie o prawie złożenia zastrzeżeń lub wyjaśnień.
3. Kontrolujący obowiązany jest zapoznać kontrolowanego z treścią protokołu pokontrolnego.
 4. Protokół pokontrolny podpisuje kontrolujący wykonujący czynności kontroli celnej oraz kontrolowany.
 5. Jeżeli kontrolowany odmówi podpisania protokołu pokontrolnego, kontrolujący obowiązany jest umieścić w protokole pokontrolnym odpowiednią adnotację.
 6. Jeżeli kontrolowany nie był obecny przy wykonywaniu czynności kontroli celnej, kontrolujący obowiązany jest umieścić w protokole pokontrolnym odpowiednią adnotację.
 7. Protokół pokontrolny sporządza się w trzech egzemplarzach, z których jeden doręcza się kontrolowanemu.
 8. Kontrolowany w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu pokontrolnego może zgłosić zastrzeżenia lub wyjaśnienia.
 9. Kontrolujący jest obowiązany rozpatrzyć zastrzeżenia, o których mowa w ust. 8, i w terminie 14 dni zawiadomić kontrolowanego o sposobie ich załatwienia.
 10. W razie niezłożenia zastrzeżeń w terminie określonym w ust. 8 przyjmuje się, że kontrolowany nie kwestionuje ustaleń kontroli celnej.
 11. Zastrzeżenia, o których mowa w ust. 8, oraz ustosunkowanie się organu celnego do tych zastrzeżeń stanowią integralną część protokołu.
- Art. 6zg. 1. Jeżeli przepis prawa nie wymaga urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego w drodze zaświadczenia, organ celny w toku kontroli celnej odbiera od strony, na jej wniosek, oświadczenie złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.
2. Przed odebraniem oświadczenia organ celny uprzedza stronę o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.
 3. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 2, 5, 6, 10, 11, 14, 16, 22 i 23 działu IV ustawy — Ordynacja podatkowa, z wyłączeniem art. 190.

4. W kwestiach powiadomienia o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków, opinii biegłych lub oględzin stosuje się odpowiednio art. 289 ustawy — Ordynacja podatkowa.

Rozdział 1c

Czynności operacyjno-rozpoznawcze

- Art. 6zh. W celu ustalenia zgodności z przepisami prawa przywozu towarów na obszar celny Wspólnoty oraz wywozu towarów z tego obszaru organy celne organizują i realizują czynności operacyjno-rozpoznawcze.
- Art. 6zi. 1. Czynności operacyjno-rozpoznawcze organów celnych polegają na uzyskaniu, gromadzeniu, przetwarzaniu i sprawdzaniu, w sposób jawny lub niejawni, informacji dotyczących wymiany towarowej z zagranicą, jeżeli zachodzi przypuszczenie narażenia interesów i praw majątkowych Skarbu Państwa albo konieczność uzyskania rozpoznania w tym zakresie.
2. Organy celne są uprawnione do korzystania z informacji gromadzonych przez organy uprawnione do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych na podstawie odrębnych ustaw, w tym również z danych zgromadzonych w formie zapisu informatycznego, z zachowaniem zasad określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych lub informacji stanowiących tajemnicę skarbową.
 3. Zabronione jest udzielanie informacji uzyskanych w wyniku czynności operacyjno-rozpoznawczych osobom i instytucjom innym niż sąd i prokurator lub organy uprawnione na mocy odrębnych ustaw do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych albo wykorzystywanie tych informacji w celu innym niż ściganie przestępstw i wykroczeń lub przeprowadzenie kontroli celnej.
 4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zatajenie informacji prowadziłoby do zagrożenia życia, zdrowia lub wolności człowieka albo gdy ustawa lub zawarta przez Rzeczpospolitą Polską umowa międzynarodowa nakłada obowiązek udzielenia takich informacji określonemu organowi.
 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zapewnia ochronę form i metod wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych.

Art. 6zj. 1. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych podejmowanych w celu wykrycia przestępstw:

- 1) skarbowych polegających na uszczupleniu należności publicznonprawnej dużej wartości albo gdy wartość przedmiotu czynu zabronionego jest duża,
- 2) przeciwko obrotowi gospodarczemu, jeżeli mogą spowodować znaczną szkodę majątkową,
- 3) ściganych na mocy umów i porozumień międzynarodowych

albo w celu ustalenia tożsamości osób uczestniczących w tych przestępstwach lub przejęcia przedmiotów przestępstwa, minister właściwy do spraw finansów publicznych przed wszczęciem postępowania karnego bądź postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe może zarządzić niejawnie nadzorowanie przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, jeżeli nie stworzy to zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego.

2. O wydanym w trybie ust. 1 zarządzeniu należy niezwłocznie poinformować Prokuratora Generalnego, którego także informuje się o przebiegu i wynikach podjętych czynności. Prokurator Generalny może nakazać zaniechanie tych czynności.
3. Stosownie do zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, organy i instytucje państwowe są obowiązane dopuścić do dalszego przewozu przesyłki zawierające przedmioty przestępstwa w stanie nienaruszonym lub po ich usunięciu albo zastąpieniu w całości lub części.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określa, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania czynności, o których mowa w ust. 1, oraz sposób dokumentowania czynności operacyjno-rozpoznawczych, uwzględniając zapewnienie zachowania porządku publicznego oraz możliwość podjęcia czynności niejawnych dopiero w wypadku, gdy inne środki okazały się bezskuteczne albo zachodzi wysokie prawdopodobieństwo ich nieskuteczności lub nieprzydatności do ustalenia zgodności z prawem przywozu lub wywozu towarów.

Art. 6zk. 1. Funkcjonariusze celnicy przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpo-

znawczych mogą korzystać z pomocy osób niezatrudnionych w administracji celnej.

2. Dane o osobach, o których mowa w ust. 1, mogą być ujawnione wyłącznie na żądanie sądu w wypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez te osoby przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego.
3. Tworzy się fundusz operacyjny, którym dysponuje minister właściwy do spraw finansów publicznych. Środki na ten fundusz są corocznie zapewniane w budżecie państwa w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.
4. Za udzielenie pomocy, o której mowa w ust. 1, może być przyznane wynagrodzenie z funduszu, o którym mowa w ust. 3.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określa, w drodze rozporządzenia, formy, metody, tryb i warunki wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, mając w szczególności na uwadze zapewnienie możliwie najmniejszej dolegliwości tych czynności oraz sposób pokrywania z funduszu operacyjnego ich kosztów, z uwzględnieniem wynagrodzeń, o których mowa w ust. 4.

Art. 6zl. 1. Czynności, o których mowa w art. 6zi—6zk, wykonują funkcjonariusze celnicy zatrudnieni w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych administracji celnej.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określa, w drodze rozporządzenia, wykaz wyodrębnionych komórek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1, tryb naboru do nich oraz sposób i zakres szkoleń, uwzględniając potrzeby wynikające z konieczności zapewnienia właściwej realizacji zadań ustawowych.

Rozdział 1d

Zasady użycia środków przymusu bezpośredniego

Art. 6zm. 1. Funkcjonariusze celnicy mogą stosować środki przymusu bezpośredniego wobec osób niepodporządkowujących się ich poleceniom wydanym w celu realizacji zadań ustawowych.

2. Środki przymusu bezpośredniego mogą być użyte wyłącznie w zakresie niezbędnym do osiągnięcia podporządkowania się poleceniom, o których mowa w ust. 1, lub do skutecznego odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na funkcjonariusza celnego.
3. Dopuszczalne jest stosowanie tylko takich środków przymusu bezpośredniego, które odpowiadają potrzebom wynikającym z istniejącej sytuacji, i pod warunkiem, że w inny sposób nie można skutecznie oraz bezpiecznie wykonać czynności służbowych.

Art. 6zn. 1. Funkcjonariusze celnicy są uprawnieni do stosowania następujących środków przymusu bezpośredniego:

- 1) użycia siły fizycznej,
 - 2) użycia indywidualnych technicznych i chemicznych środków lub urządzeń przeznaczonych do obezwładniania i konwojowania osób albo do zatrzymywania oraz unieruchamiania pojazdów mechanicznych i innych środków przewozowych.
2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje oraz warunki i sposoby użycia środków przymusu bezpośredniego, a także sposób wyposażania funkcjonariuszy celnych w środki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględniając zapewnienie możliwie najmniejszej dolegliwości dla osób.”;

5) w art. 10 uchyla się ust. 5;

6) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Stanowiska kierownicze w Służbie Celnej”;

7) w art. 17:

a) w ust. 1b po wyrazach „funkcjonariuszy celnych” dodaje się wyrazy „oraz sprawuje nadzór nad jednostkami organizacyjnymi Służby Celnej”,

b) dodaje się ust. 10—14 w brzmieniu:

„10. Dyrektora izby celnej i jego zastępcę powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

11. Naczelnika urzędu celnego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek dyrektora izby celnej.

12. Zastępcę naczelnika urzędu celnego powołuje i odwołuje dyrektor izby celnej na wniosek naczelnika urzędu celnego.

13. Stanowiska, które wiążą się z podporządkowaniem służbowym funkcjonariuszy celnych lub pracowników, w szczególności stanowiska: kierownika zmiany, referatu, oddziału oraz naczelnika wydziału w izbie celnej, są stanowiskami kierowniczymi w jednostkach organizacyjnych Służby Celnej.

14. Do obsadzania i zwalniania stanowisk, o których mowa w ust. 13, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące powoływania i odwoływania zastępcy naczelnika urzędu celnego.”;

8) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. 1. W wypadku, o którym mowa w art. 20 ust. 1, jeżeli zapewnienie funkcjonariuszowi odpowiednich warunków mieszkaniowych jest niemożliwe lub utrudnione oraz jeżeli on sam lub członkowie jego rodziny nie posiadają lokalu mieszkalnego w miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej, funkcjonariuszowi celnemu przysługuje równoważnik pieniężny.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz warunki przyznawania i zwracania równoważnika pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, wzory wymaganych dokumentów, podmioty właściwe do jego przyznania i wypłaty lub odmowy przyznania oraz sposób postępowania w wypadku wystąpienia zbiegu uprawnień do jego otrzymania.”;

9) w art. 57 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariuszowi celnemu, który na podstawie innych przepisów wykonuje stałe zadania służbowe poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów wyżywienia i innych drobnych wydatków.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. — Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 930, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 53:

a) § 32 otrzymuje brzmienie:

„§ 32. Użyte w rozdziale 7 kodeksu określenia, a w szczególności: „dozór celny”, „kontrola celna”, „magazyn czasowego składowania”, „odprawa czasowa”, „organ

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 703 i Nr 62, poz. 717, z 2001 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178 i Nr 213, poz. 1803, z 2003 r. Nr 84, poz. 774, Nr 137, poz. 1302 i Nr 162, poz. 1569 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257.

celny", „pozwolenie", „przedstawienie towaru organowi celnemu", „skład celny", „skład wolnoctowy", „stawka celna", „wolny obszar celny", „zamknięcie celne", „zgłoszenie celne", mają znaczenie nadane im w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992), ostatnio zmienionym aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 236 z 23.9.2003) oraz w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2454/93/EWG z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającym przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 253 z 11.10.1993), ostatnio zmienionym rozporządzeniem nr 1335/2003/WE z dnia 25 lipca 2003 r. zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L 187 z 26.7.2003). Określenie „należność celna" oznacza odpowiednio „należności przywozowe" i „należności wywozowe" w rozumieniu Wspólnotowego Kodeksu Celnego.",

b) § 33 otrzymuje brzmienie:

„§ 33. Użyte w rozdziale 7 kodeksu określenie „reglamentacja pozataryfowa" oznacza odpowiednio środki polityki handlowej ustanowione przez Wspólnotę Europejską w ramach wspólnej polityki handlowej postanowieniami wspólnotowymi stosowanymi w odniesieniu do wywozu i przywozu towarów, takie jak środki dozoru lub ochrony, ograniczenia ilościowe i zakazy przywozu oraz wywozu.",

c) po § 33 dodaje się § 33a w brzmieniu:

„§ 33a. Jeżeli przedmiotem czynu zabronionego określonego w rozdziale 7 kodeksu jest towar wprowadzany na obszar celny Wspólnoty, przez wartość przedmiotu czynu zabronionego rozumie się wartość celną towaru.",

2) w art. 85 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto wyłudza pozwolenie lub inny podobny dokument, dotyczący warunków obrotu z granicą towarami lub usługami, regulowany przez przepisy, o których mowa w art. 53 § 32 lub 33, przez podstępne wprowadzenie

w błąd organu uprawnionego do wydania takich dokumentów,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.”;

3) w art. 89 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto w użyciu towaru zmienia cel, przeznaczenie lub nie zachowuje innego warunku, od którego uzależnione jest zwolnienie towaru w całości lub w części od należności celnej, w szczególności od cła, albo zastosowanie zerowej, obniżonej lub preferencyjnej stawki celnej,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.”;

4) w art. 93:

a) uchyla się § 1,

b) w § 3 wyrazy „magazynu celnego" zastępuje się wyrazami „magazynu czasowego składowania”.

Art. 22. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks karny skarbowy (Dz. U. Nr 83, poz. 931) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. Do czynów zabronionych określonych w art. 85—96 § 1 Kodeksu karnego skarbowego, popełnionych przed dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, stosuje się przepisy dotychczasowe.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 14 lutego 2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz. U. Nr 50, poz. 424) w art. 16 w ust. 1 dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) dyrektorzy izb celnych — w związku z toczącym się przeciwko osobie fizycznej postępowaniem karnym lub karnym skarbowym albo w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub karnym skarbowym o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe popełnione w związku z działaniem osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej oraz w zakresie niezbędnym do przeprowadzania kontroli celnej i kontroli podatkowej.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 29, poz. 257) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 w ust. 3 wyrazy „o której mowa w art. 261 Kodeksu celnego" zastępuje się wyrazami „o której mowa w art. 81 ust. 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622)”;

2) w art. 20:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli organ celny stwierdzi, iż w zgłoszeniu celnym kwota akcyzy została wykazana nieprawidłowo, wydaje decyzję określającą

kwotę akcyzy w prawidłowej wysokości. Naczelnik urzędu celnego może określić kwotę akcyzy w decyzji dotyczącej należności celnych przywozowych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Po przyjęciu zgłoszenia celnego podatnik może wystąpić do naczelnika urzędu celnego o wydanie decyzji określającej kwotę akcyzy w prawidłowej wysokości.”;

3) w art. 21 w ust. 2 wyrazy „zwolnione od cła” zastępuje się wyrazami „zwolnione od należności celnych przywozowych”;

4) w art. 22:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli zgodnie z przepisami prawa celnego powiadomienie dłużnika o wysokości długu celnego nie może nastąpić z uwagi na przedawnienie, a istnieje podstawa do zwerifikowania należności podatkowych, naczelnik urzędu celnego może określić elementy kalkulacyjne według zasad określonych w przepisach prawa celnego na potrzeby prawidłowego określenia kwoty akcyzy z tytułu importu wyrobów akcyzowych.”,

b) w ust. 3 wyrazy „W przypadku gdy w wyniku weryfikacji zgłoszenia celnego” zastępuje się wyrazami „W przypadku gdy w wyniku kontroli zgłoszenia celnego”;

5) w art. 25 w ust. 2 wyrazy „zwolnione od cła” zastępuje się wyrazami „zwolnione od należności celnych przywozowych”;

6) w art. 88 w ust. 2 wyrazy „wolne od cła” zastępuje się wyrazami „zwolnione od należności celnych przywozowych”.

Rozdział 3

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 25. Traci moc ustawa z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. z 2001 r. Nr 75, poz. 802, z późn. zm.¹²⁾).

Art. 26. Przepisy dotychczasowe stosuje się do spraw dotyczących długu celnego, jeżeli dług celny powstał przed dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 27. 1. Z zastrzeżeniem pkt 4 i 12 tytułu 5 Załącznika IV do aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki

Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 236 z 23.9.2003), pozwolenia wydane przez organy celne na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują swoją ważność do dnia upływu terminu, na który zostały wydane, z tym że korzystanie z nich odbywa się na warunkach określonych w przepisach prawa celnego obowiązujących po dniu uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

2. Cofnięcie, uchylenie lub zmiana pozwoleń następuje zgodnie z przepisami prawa celnego obowiązującymi od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

3. Organ celny może z urzędu dokonać zmiany pozwolenia w zakresie uwzględniającym przepisy prawa celnego obowiązujące od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do regulaminów, ewidencji i innych dokumentów zatwierdzonych przez organy celne.

Art. 28. 1. Wiążące informacje taryfowe i wiążące informacje o pochodzeniu towarów, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów, tracą ważność z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

2. Jeżeli w okresie roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy osoby, którym udzielono, na podstawie przepisów dotychczasowych, wiążących informacji taryfowych lub wiążących informacji o pochodzeniu towarów z terminem ważności upływającym po dniu 30 kwietnia 2004 r., wystąpią ponownie o udzielenie wiążących informacji, są zwolnione z kosztów badań i analiz towaru, o ile wykażą, że towar ten jest tożsamy z towarem opisanym w udzielonej uprzednio wiążącej informacji.

Art. 29. Pozwolenia na prowadzenie składów celnych, wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują swoją ważność, a określone w nich typy składów celnych stają się odpowiednio typami składów celnych, o których mowa w art. 525 ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93/EWG z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 253 z 11.10.1993), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1335/2003 z dnia 25 lipca 2003 r. zmieniającym rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. UE L 187 z 26.7.2003), zwanego dalej „Rozporządzeniem Wykonawczym”. Przepis art. 27 stosuje się odpowiednio.

Art. 30. Od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej magazyny celne, na prowadzenie których zostały wydane pozwolenia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, sta-

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 89, poz. 972, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804, Nr 112, poz. 974, Nr 141, poz. 1178, Nr 169, poz. 1387 i Nr 188, poz. 1572 oraz z 2003 r. Nr 120, poz. 1122.

ją się magazynami czasowego składowania w rozumieniu art. 185 ust. 1 Rozporządzenia Wykonawczego. Przepis art. 27 stosuje się odpowiednio.

Art. 31. Od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej ustanowione na podstawie przepisów dotychczasowych:

- 1) wolne obszary celne stają się wolnymi obszarami celnymi o typie kontroli I w rozumieniu art. 799 lit. a Rozporządzenia Wykonawczego;
- 2) składy wolnoctwowe stają się składami wolnoctwowymi w rozumieniu art. 166 Wspólnotowego Kodeksu Celnego.

Art. 32. Do decyzji o wyznaczeniu lub uznaniu miejsca, w którym mogą być dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego, oraz decyzji w sprawie ochrony praw własności intelektualnej, wydanych na podstawie przepisów dotychczasowych, stosuje się odpowiednio przepisy art. 27 ust. 1—3.

Art. 33. Zabezpieczenia kwot długu celnego złożone na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują swoją ważność do czasu, na jaki zostały przyjęte.

Art. 34. Od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej kaucja gwarancyjna złożona przez agencję celną na podstawie dotychczasowych przepisów może zostać na jej wniosek zwrócona lub wykorzystana jako zabezpieczenie generalne.

Art. 35. Osoby wpisane na listę agentów celnych na podstawie przepisów dotychczasowych stają się agentami celnymi w rozumieniu przepisów ustawy — Prawo celne.

Art. 36. W przypadku postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy czynności podjęte w toku postępowań pozostają w mocy, o ile ich zakres przedmiotowy jest wymagany do wydania stosownego rozstrzygnięcia we-

dług przepisów obowiązujących od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 37. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

1) art. 34, art. 61 § 1, art. 168 § 2, art. 172, art. 179 § 4, art. 188, art. 189 § 4, art. 190¹⁴ § 5, art. 190¹⁵ § 12 i 13, art. 190¹⁷ § 3, art. 190¹⁸ § 7, art. 190¹⁹ § 2, art. 190²² § 9, art. 200 § 3, art. 201 § 3, art. 232 § 2, art. 261 pkt 2 i 3, art. 263 pkt 1 i 2, art. 276 § 4 i § 5 pkt 2, art. 278 § 2 i art. 288 § 2 ustawy, o której mowa w art. 25, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11, art. 17, art. 18 ust. 2, art. 27 ust. 1, art. 28, art. 29 ust. 2, art. 35 ust. 4, art. 40, art. 43, art. 44, art. 46—48, art. 50, art. 52 ust. 2, art. 53, art. 58, art. 70 ust. 3, art. 71, art. 81 ust. 2, art. 93 ust. 2 i art. 94 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w takim zakresie, w jakim nie stanowią powtórzeń wspólnotowego prawa celnego,

2) art. 6 § 5 i 6, art. 12 § 2 i 3, art. 277¹ § 3, art. 277⁶, art. 277¹⁰ § 6, art. 277¹³ § 2, art. 277²¹ § 4, art. 277²² § 5, art. 277²³ § 2, art. 277²⁵ § 2, art. 284 § 3 i 4 i art. 286 § 2 ustawy, o której mowa w art. 25, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 1d ust. 3 i 4, art. 1f ust. 3, art. 6l ust. 3, art. 6s ust. 1 i 3, art. 6t, art. 6x ust. 6, art. 6za ust. 2, art. 6zj ust. 4, art. 6zk ust. 5, art. 6zl ust. 2 i art. 6zn ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

— jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2004 r.

Art. 38. Ogłoszenie tekstu jednolitego ustawy, o której mowa w art. 20, nastąpi w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 39. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*